

Сучасний стан розвитку гомеопатичної фармації в Україні

Хижняк Т. С., Ярних Т. Г., Олійник С. В.

Кафедра технології ліків

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

tl@nuph.edu.ua

В даний час, у зв'язку з проблемами в розробці концептуальних планів фармакотерапії багатьох захворювань, особливий інтерес лікарів і пацієнтів викликають альтернативні методи лікування. Одним з яких є гомеопатія, як ефективний і, в першу чергу, безпечний вид терапії, що відрізняється «м'якістю» впливу на організм, можливістю призначення для лікування і профілактики захворювань різним категоріям пацієнтів, включаючи дітей, людей похилого віку, вагітних і жінок, що годують

За останній час в Україні було зареєстровано 100 гомеопатичних препаратів - переважно від 8 зарубіжних фірм, причому значна частина з них являє собою комплексні фіто- гомеопатичні композиції. Вітчизняний виробник представлений в основному трьома українськими фірмами з невеликим (дрібносерійним) виробництвом, і препаратами, що випускаються спеціалізованими аптеками (близько 500 найменувань). Помітним недоліком аптечного виробництва можна вважати тривале використання в більшості гомеопатичних аптек (або відповідних відділів звичайних аптек) України застарілого керівництва В. Швабе «Гомеопатичні лікарські засоби», виданого у 1967 р.

Тому нагальною потребою є вихід гомеопатичної фармації на сучасний світовий рівень - і не тільки при промисловому виробництві гомеопатичних препаратів, але і в аптечній практиці. Насамперед, це необхідно зробити для побудови розумної національної політики України щодо регламентації нових розробок, організації виробництва і торгівлі ефективними лікарськими засобами на основі продуктів природного походження.

Така політика повинна забезпечити, з одного боку, максимальну безпеку лікарських засобів на «традиційній» - природній основі, і, з іншого боку - мінімізувати (невиправдані в багатьох випадках) витрати на проведення дорогих (але, можливо, надлишкових) випробувань, погоджень, дозволів або експертиз. Це призведе до перерозподілу фінансових ресурсів на користь розробки нових, конкурентноспроможних лікарських засобів.

Результатом зваженого підходу в дозвільній системі щодо рослинних і гомеопатичних лікарських засобів стане прискорення процесу інтеграції України у світову систему фармацевтичного виробництва, підтримка і захист вітчизняних виробників і розробників ефективних і дешевих лікарських засобів, і, в кінцевому підсумку - підвищення здоров'я і добробуту населення України.

Теоретичне обґрунтування технології отримання супозиторіїв

для лікування кандидозу

Хмамуші І.В., Рибалкін М.В.

Кафедра біотехнології

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

demidova.irina.vna@gmail.com

Інфекційно-запальні процеси уrogenітального тракту жінок супроводжуються порушеннями нормального біоценозу піхви. Елімінація ендогенної мікрофлори призводить до заселення відкритих порожнин патогенними й умовно-патогенними мікроорганізмами, що погіршує плин основного захворювання, та, у ряді випадків, приймає затяжний рецидивуючий характер. У значній мірі явища дисбіозу посилюються та стають хронічними під впливом антибактеріальної терапії основного захворювання, що складають основну складову етіотропної терапії. Саме тому для корекції мікробіоценозу порожнин тіла застосовуються пробіотики, які являють собою живі бактерії, що є фізіологічними доп нормофлори людини.

Для лікування кандидозу необхідне не тільки використання антибактеріальних препаратів, а й використання саме пробіотичних культур для відновлення кількісного та якісного складу мікрофлори уrogenітального тракту та захисту від рецидування основного збудника захворювання.

Вивчення літератури і асортименту, представлених на фармацевтичному ринку лікарських форм, які використовуються зовнішньо та внутрішньо для лікування вагінальних захворювань, не залишає сумніву, що однією з перспективних є супозиторії.

Вони зручні для прийому, безболісні, компактні, діюча речовина в даній лікарській формі проявляє мінімум побічних ефектів, і при правильному виборі допоміжних речовин вони характеризуються високою біодоступністю. Всі перераховані